

ஐந்தாம் பகுதி -10

மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர் (Marie-Claude Carpenter) அமெரிக்க பண்ணைமணி. எனது நினவைத்திறனை நம்புவதால் அவள் பாஸ்ட்டனசை (Boston) சரேந்தவள் என்பது உறுதி. மிகவும் நிரமலமான கண்கள். வளெரிநீ லம் . 1943. இளமஞ்சள் நிறம் . வயதுக்கான தளர்ச்சியில்லை, தவிர அழகானவளென்றும் ஞாபகம் . முகத்திற சட்டென்று மின்னலாய் தோன்றி மறையும் , கணநரேப் புன்னகை. நன்றாக நினவைவிருக்கிறது, தாழ்ந்த குரல் , உரத்துபசுவதைத் தவிரக் கும் ரகம் . நடுத்தர வயதகைக் கடந்திருந்தாள் , நாற்பத்தந்துவயது. பாரீஸின் பதினாறாவது வட்டத்தில் , அல்மா(Alma)வாக்கு அரூகில் வசித்துவந்தாள் . அவளுடையது கட்சை மாடி, மிகப்பெரியது, எட்டிப்பார்த்து சனே (Seine)நதியை வியக்கலாம் . குளிர் காலத்தின் இரவு உணவாக்கும் , கோடையில் மதிய உணவாக்கும் அங்கு சனெறதுண்டு. அவற்றைப் பாரீஸ் நகரத்திலிருந்த உயர்ரக உணவு விநியோக விடுதிகளிலிருந்து தரூவிப்போம் . பெரும்பாலும் அவை தரமானவை என்பது உறுதி, ஆனால் வயிறு நிறைந்ததில்லை.

மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டரை அனகேமாக அவளது குடியிருப்பில் மட்டுமே பார்த்திருக்கிறேன் , வளெயிற சந்தித்ததில்லை. சில நரேங்களில் அங்கே கவிஞர் மல்லார்மே(Mallarme)யின் ஆசாமி ஒருவரைப் பார்த்ததாக ஞாபகம் . அவ்வப்போது இலக்கியவாதிகளைச் சந்தித்த நினவைமிருக்கிறது, அவர்கள் ஒருவரா, இருவரா அல்லது மூவரா, நினவைவில்லை. ஒருமுறை அனைவரையும் சரேத்தகே கண்டிருக்கிறேன் . அதன்பிறகு என்ன ஆனார்கள் தரெயவில்லை. அவர்களையெரி கிளாடு எங்குப் பிடித்தாள் , எப்படி அவர்களை அறிமுகம் செய்துகொண்டாள் , தனது குடியிருப்பிற்கு அவர்களை அழைப்பதற்கான காரணங்களென்ன.. ம் தரெயாது. அதற்குமுன்பு அவர்களைக் குறித்து களே விப்பட்டதில்லை. அவ்வாறே அவர்களுடைய படபைப்புகளை வாசித்ததுமில்லை, அவைபற்றி பிறர் சொல்லக்கேட்துமில்லை. உணவாக்கென்று நாங்கள் எடுக்கும் நரேம் மிகக் குறைவு. ஆனால் போர்பைப்பற்றி நிறைய பசுவோம் .

இடம் ஸ்டலின் கிராடும்(Stalingrad), 1942ம் ஆண்டு - பின்பனிக் காலம் . மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர் , கடைப்து அதிகம் . அத்தனை தகவல்களையும் மனதிற பதிவுசெய்திருப்பாள் . பசுவதம் குறவை . எப்படி இதுபோன்ற சம்பவங்களை அவள் அறியாமற்போனாளென்று இடகை கிடகை வியப்பாள் , கலகலவென்று சிரிக்கவும் செய்வாள் . உண்டு முடித்தாளோ இல்லையோ , சில வலகைகள் நிமித்தமாக உடனே தான் விடப்பெற வேண்டியிருக்கிறதென்று கஹி வருத்தப்படுவாள் . அதனை வலகைகளென்று ஒருபோதும் அவள் சொன்னதில்லை .

எஞ்சி இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கையிற் கஹுதலாக இருந்தால் , அவள் போனபிறகு ஒன்றிரண்டு மணிநேரம் கஹுதலாக பசிக்கொண்டிருப்பதுண்டு . பூறப்படுவதற்குமுன் , அவளும் உங்கள் விருப்பம்போல நிதானமாக இருந்து உரையாடிவிட்டுச் செல்லுங்கள் என்பாள் . அவளைப் பற்றி பின்னால் பசுவகிற வழக்கமல்லாமல் எங்களிடத்திலில்லை . அவளைப் பற்றி ஒன்றுமே திரியாத நிலையில் , பசுவதற்கு எதுவுமில்லையென்பது உண்மையான காரணமாகவிருக்கலாம் .

பூறப்படுகிறபோது , ஏதோ பொருளற்ற கனவலகில் சஞ்சாரித்தும் மீள்வதுபோலவும் , பழக்கமற்ற மனிதர்களிடம் சிலமணிநேரங்கள் இருந்ததுபோலவும் , நாங்கள் கழித்த தருணத்திற்கு நாளை என்ற சொல்லவே அந்நியம் போலவும் , மனிதர் வாழ்க்கை பற்றிய சிரத்தையோ அல்லது வேறுவகையான பிரகஞ்சுக்களோ அற்றவள் போலவும் உணர்ந்தனே , மற்றவர் அனுபவமும் அதுவாகத்தானிருந்தது . வேறொரு எல்லகைகளுள் பிரவேசித்தது கடந்துவந்திருந்தனே . தொடர்வண்டியில் பயணித்திருந்தனே . மருத்துவர அழகை கும் வரை , அதற்கான அறையில் காத் திருந்த நாயாளியைப் போலவும் , ஓட்டல்களில் , விமான நிலையங்களில் காத் திருந்ததுபோன்றும் அவ்வனுபவமிருந்தது .

கோடையில் சனே நதியைப் ரசித்தவண்ணம் மொட்டைமையிடில் அமர்ந்து பகலுணவு கொள்வதும் , செடிகொடிகள் நிறைந்திருக்கும் கட்டிடத்தின் மறே தளத்தில் காப்பி குடிப்பதும் வழக்கம் . நீச்சல் குளமொன்றும் இருந்தது . ஆனால் ஒருவருக்கும் நீந்தவராது . சிறிசில நேரங்களில் பாரீஸ் நகரத்தின் வெறிச்சோடிய பரெய்வீ திகள் , நதி , சிறிய திருக்களென்று எங்களது கவனஞ்செல்லும் . ஆட்கள் நடமாட்டமற்ற வீதிகளில் கட்டல்பா மரங்கள் பித்தகும் குலுங்கும் .

மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர் மீ தனே கவனமிருக்கும் , அவளுக்கு அது இடையிறாக இருக்கிறதென்றும் அறிவேனே , இருந்தும் என்னால் அதனைத் தவிரக்க இயல்வதில்லை . மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர் என்பவளைக் கண்டறிய , அதாவது அவள் யாரென்பதைக் கண்டறிய , அப்படி அவதானிப்பதுண்டு . எதற்காக மற்ற இடங்களையெல்லாம் தவிர்த்துவிட்டு இங்கே வந்திருக்கிறாள் , அவ்வளவு திரத்திலிருந்து

அதாவது பாஸ்ட்டனிலிருந்து அவளை வரச் செய்தது எது? ஏன் அவள் மட்டும் பணக்காரியாக இருக்கிறாள்? பிறர் அவளைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரிந்து வதைத் திராத்தின் காரணமென்ன? அவ்வப்போது விருந்துகள் கொடுக்கவண்டிய அவசியமென்ன? அவளையே கண்களில் மாத் திரம், வகைபுரத்தில், ஆழமான பார்வையைக் கிண்பின்னே துகளாய் மரணம் உறுத்துவது எதனால்? ஏன்? இந்தவகை இந்தநிறம் எனச் சொல்லமுடியாதபடி, நல்ல குளிர் காலத்திலும், கோடைகாலத்து வணமயைப்போல, அத்தனைத் திராத்தமாய், அவள் அணிகிற கவன்களாக கிடையிலுங்கூட ஏதோவொரு ஒற்றுமையிருப்பதும், அது என்னவென்று அறியாமல் நான் திணறுவதும் உண்டா. அதுவும் தவிர, இன்னொரு உடலுக்குச் சொந்தமான அவ்வாடகைளை இரவல்பற்று அணிந் திருப்பதாலயே அவை, அவளாக் குப்பொருந்தவில்லை என்பதுமாதிரி, எனது கண்களாக் கு அவள் தெரிவாள்.

மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர் வரவற்றவர்கள் பட்டியலில் பெட்டி பெர்ணாண்டெஸ் (Betty Fernandez) உண்டா. பெண்கள் என்று நினைத்தவுடன் பிரகாசிக்கிற நினைவுகளில், ஆண்கள் கலந்திருப்பதில்லை. பெட்டி பெர்ணாண்டெஸ் வித்தியாசமான பெண்மணி. அவளையே பெயரையே உச்சரித்த அடூத்த கணம் பாரீஸ் நகரவீதியொன்றில் அவள் நடக்கிறாள். பார்வையில் குறைபாடையவைப்போல கவனித்து நிதானமாக நடக்கிறாள். விழிமடல்களிரண்டும் அவ்வப்போது திறந்து மீட்கின்றன. சம்பிரதாய வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கக் கை உயர், வாய் "வணக்கம், எப்படி இருக்கீர்கள்", என்கிறது. இப்போது அவளில்லை, இறந்து பல வருடங்களாகின்றன. மூப்பது வருடங்களிருக்கலாம்.

இன்றைக்கும் பெட்டி பெர்ணாண்டெஸ் (Betty Fernandez) வசீ கரம் கண்முன்னே நிற்கிறது, அவற்றையெல்லாம், நான் மறப்பதே, அதற்கான காலமெல்லாம் கடந்துவிட்டது. அவளது ஈர்ப்பு சக்தி அப்பழுகற்றதென்று சொல்வதற்கில்லை. குறைகளில்லாததென்று உலகில் ஒன்றிருக்கிறதா என்ன? அது சமீபநிலைகளாக இருக்கட்டும் அல்லது காலமோ, குளிரோ, பசியோ, ஜெர்மானியர்களையே போர்த்தலால் வியோ, குற்றத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வருவதோ எதுவாக இருந்தாலென்ன?, மூழ்கியானதென்று ஒன்றில்லை. இதுபோன்ற வரலாறுகளை அலட்சியம் செய்தவளாகவே தியில் நடக்கிறாள், எத்தனை நெஞ்சுமுத்தம் அவளாக் கு. இங்கேயும் கண்கள் என்னவோ நிர்மலமாவே இருக்கின்றன. பழமையான கவன், வீதிவெயிலில் பழிபுதிபிந்த கற்புத்தொப்பி. வெவ்வேறென்று நல்ல உயரத்துடன் சீன மயினால் எழுதப்பட்ட ஓவியம், அல்லது சதுக்கிய சிற்பம் போன்றிருக்கிறாள். மகாராணியை தியில் எதிர்ப்படும் பலரும், நின்று ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கிறார்கள் என்பதை அறியாதவள் போலவே கடந்து செல்கிறாள்.

அவள் எங்கிருந்து வருகிறாளென சட்டென்று நம்மால் யூகித்துவிட முடியாது, ஆனால் வறொரு உலகத்திலிருந்து வந்தவளென்றே நிகைக்கத்தோன்றும். அவள் அழகி, இந்நிகழ்வு அவளை அழகியாக மாற்றியிருக்கிறது. போன தலைமுறை ஐரோப்பிய உட்கைள், ஜூரிகதை துணிகள், காலவதியான கவன்கள், பழைய திரைத்துணிகள், குளியல்

தொட்டிக்கினை உபயோகித்தவரை, ஆடவை அலங்கார நிபுணர்கள் வெட்டியறிந்தவகைகளின
 எதையும் விட்டுவகை காமல் அணிந்து, கறையான வாய்க்கு அகப்பட்ட
 கிழநரிகள் போலவும், கிழட்டு நீர்நாய்கள் போலவும், நாராயக் கிழிந்து, கவர்ச்சியற்று,
 அழகு வடியும் அழகுடனுடன், அந்நியத்தன்மையுடன், எதுவுமே சரிபட்டு வராத
 என்பதைப் போல லொடலொடவென்று அவை இருந்தபோதிலும், காற்றில் அசைகிறபோது,
 அவ்வளவு அழகு. உடலுக்குப் பாந்தமாய் இல்லாதிருந்தும், ஒருவித எழிலை
 அப்பெண்மணிக் கு அளளித்தருகின்றன. எப்பொருளாக இருந்தாலும், அது எந்நிலையில்
 இருந்தாலும், அவளது உடலையோ, தலையையோ தீண்டிய மறுகணம், தம்பங்கிற்குப்
 பெட்டிப்பெண்ணாண்டெஸ் சௌந்தரயத்தில் பங்கறேக அவை தவறுவதில்லை.

மரி கிளாட் கார்பெண்ட்டர், பெட்டிப்பெண்ணாண்டெஸையும் தன்னுடைய இல்லத்திற்கு
 அழைப்பதுண்டு. அதற்கான நாளொன்று இருந்தது. ஒரு தடவை, திரியலே
 ரொஷெல் (Drieu la Rochelle) கட்டவந்திருந்தார். சரூக் கினால் துன்புறுவது
 வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. வாரத்தகைகளை அளந்து பசீனார், பிறருக்குத்
 தயவுகாட்டிவிடக்கூடாது எனத் திட்டமிட்டவர்போல, மொழிபெயர்ப்பாளிக் குரிய
 இரட்டைக் குரலில் சங்கடப்பட்டதுக்கொண்டு பசீனார். பிராசில்லா (Brasillah) வும்
 அங்கிருந்திருக்கலாம், ஞாபகப்படுத்தமுடியவில்லை என்கிறபோது வருத்தமாக
 இருக்கிறது. ஆனால் சார்தருவந்ததில்லையென்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியும்.
 மோனப்ரன்னாஸ் கவிஞர்களும் வந்திருந்தார்கள் என்று சொல்லமுடியாமையென்றி,
 அவர்களையுடைய பெயர்களையோ அல்லது வேறுதகவல்களையோ சொல்வதற்கில்லை.
 ஜெர்மானியர்கள் எவருமில்லை. அரசியல் பசீயதில்லை. இலக்கியம் குறித்து
 உரையாடலோம். ரமோன் பெர்னாண்டெஸ் (Ramon Fernadez) பலசாக் (Balzac) பற்றி
 நிறைய பசீனார், விடியவிடியக் கட்டுக்கொண்டிருப்போம். அவர் சொன்னவை
 அனதைத் துமே மறக்கப்பட்டவை என்கிறபோது, சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது, தவிர
 அவற்றின் நம்பகத்தன்மையைச் சோதிக்க இயலாதவர்களாக வேறு இருந்தோம். அவர்
 தெரிவித்தவை அனதைத் துமே கொசுறு சவிய திகளாக இருந்ததால் அவற்றை அப்பிராயங்கள்
 என்று கொள்ளமுடிந்ததே தவிர ஆதாரப்பிரமமானத் தகவல்களாகக் கொள்ள
 முடியவில்லை. தனக்கும் ஒருமுறை பலஸாக் போல வரவேண்டும் என்ற
 எண்ணமிருந்ததை மெய்ப்பிப்பதுபோல, பலஸாக் ஆகவே தன்னை
 நினதைத் துக்கொண்டு அவரைப்பற்றி ரமோன் நிறைய பசீனார். அறிப்பொருள்
 விடயத்திலும், ரமோனிதம் ஓர் உயர்வகைப்பண்பிருந்தது. ஞானமென்பது கட்டப்பாடும்,
 சும்மை என அடூத்தவர உணராவண்ணம் அதனை எளிமையாகக் கையாண்டார்,
 ஒருவகையில் அது அவசியமுங்கூட. ஓர் உண்மையான மனிதர். அவரை வீதியிலோ, காப்பி
 பாரிலோ சந்திக்க நேர்வது, ஒருவகையான கொண்டாட்டமெனலாம். உங்களகைக்
 கண்டதும் அவர் கொள்கிற குதுபிலமும், உங்களக்கு வணக்கம் தெரிவித்து
 அவரடக்கிற உவகையும், அவ்வளவும் உண்மை. வணக்கம் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?
 எனக் கால்புள்ளியின்றி ஆங்கிலயேர்களைப் போல கட்டார், கட்டவே சிரிப்பும் வரும்.
 உண்மையில் அந்நேரத்தில் எழும் வேடிக் கபைச்சுக்கள் தங்களக்குள்ளே
 மோதிக் கொள்வதால் ஏற்படும் சங்கடங்களதைத் தவிரக்க அவ்வாறு சிரிக்கிறாரென்று
 சொல்லலாம். ஒருபக்கம் ஒத்துழையாமலை, இன்னொருபக்கம் ஒத்துழைப்பு, ஒருபக்கம்
 பசிமறுபக்கம் குளிர், ஒருபுறம் தியாகம், மறுபுறம் சூயநலம். பெட்டிப்பெண்ணாண்டெஸ்,
 வேறு இனம். அவள் பசீசு, வீதிகளில் அவள் பார்த்த, அவள் அறிந்த மனிதர்களின்
 நிலைமை, கடகைகளில் காட்சிக் குவகை கட்டப்பட்டுள்ள விற்றபனகைகான பொருட்களென்று
 எப்படியும் இருக்கலாம், சில நேரங்களில் கட்டூதலாக விநியோகிக்கப்பட்டும் பால், மீன்,

பற்றாகுறையை நிவர்த்திப்பதற்கான ஆலோசனைகள், நிரந்தரமாகிப்போன பசி, பட்டினி என மனிதர் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் ஏற்படும் அத்தனை சங்கடங்களிலும், இடக்கண்களையே விருப்பிய நட்பு மனத்துடன், அக்கறையுடனும், மிகுந்த பரிவுடனும் கருத்தினை வகைக்க, அவள் கிட்டாளிகளான அனுதாபிகள் கவனத்துடன் கடைபிடிக்கின்றனர். போர்முடிந்த இரண்டாண்டுகளுக்குப் பின்னர், பிரஞ்சு பொதுவுடமை இயக்கத்தில் என்ன இணைத்துக்கொண்டனே. அதுவே நிரந்தரமென்றும், தீர்வென்றும் கருதினே. என்ன நடந்தது? மீண்டும் அதே நிலைமை, அதே பரிவு, யாசகம், மீண்டும் முட்டாள்தனமான தீர்ப்புகள், மட்டும் பிக்கையுடனான தீர்வுகள் - அதாவது சொந்தப் பிரச்சினைகளின் வழியில் அரசியல் சிக்கல்களுக்கு விடக்காண முன்வைத்து. பட்டிபெர்னாண்டெஸும் மாறினாள். ஜெர்மானியப் படகை ஆக்ரமித்திருந்த வெறிச்சோடிய பிரான்சு வீதிகளில் இப்போது அவளது கவனம், பார்வை பார்த்தாள், மரிகளிட்கார்ப்பெண்ட்டர்ப்போலவே கட்டல்பா மரங்கள் பித்தகுக்குலுங்குவதை பார்த்துக்கொள்ளும், அவளைப்போலவே இவள்க்கும் விருந்தினரை உபசரிக்கும் நாட்கள் அமர்த்தன.

0000000000 -11

அவளது விடுதிவரணை தனது சொகுசுக் காரில் அழைத்துச் செல்கிறான். பிறர் பார்த்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக விடுதியின் வாசலுக்கு சற்று முன்பாகவே நிறுத்திக் கொள்கிறான். இரவு நேரம். அவள் இறங்கிக் கொள்கிறாள். அவனதைத் திரும்பிப் பார்த்துக் காமலம் ஓட்கிறாள். சாலையை மீட்டி வளையிட்டுக் கட்டித் தரும் பள்ளியின் மிகப்பெரிய விளையாட்டுத் திடல், அது ஒளிவளையத்தில் மழை கியிருக்கிறது. நடக்கட்டத்தின் மறுமுனையில் இவள்க்கன்றே காத்திருக்கும் அவளைப் பார்த்துக்கொள்ளும். இவள்கை காணாததால் ஏற்பட்ட பதட்டம், நேரான பார்வை, 'எங்கே போயிருந்தாய்?', என்று களைவி. 'உறங்குவதற்கு நான் வரவில்லை', என்பது இவள் பதில். ஆனால் அதற்கான காரணத்தை தெரிவிக்கவில்லை. ஹலென் லாகோனெல்லும் அதைக் கடைக்கவில்லை. தனது பிரத்தியகேத் தொப்பியை தலையிலிருந்து அகற்றியவள், சடைகளைப் பிரித்துப் படுக்க முன்பாகச் செய்யும் வழக்கப்படித் தலையிரை ஒழுங்கு செய்துகொள்வதில் மும்முரமாக இருக்கிறாள். பள்ளிக்கூக்கிட்ட நீ போகவில்லை போலிருக்கிறது. ஆம் அங்கும் போகவில்லை. பள்ளியிலிருந்து தொலைபேசியில் தெரிவித்திருந்தார்கள். அதனாற்றான் ஹலெனெஸ்க்குத் தெரியவந்ததாம், சொல்கிறாள். விடுதியின் தலையைக் கண்காணிப்பப்பெண்மணியை

அவள் சந் தித் தாக வணெ டுமனெ கிறாள் . கப டத் து இருட டில் , நிறயை இளம் பனெ கள் .
 அனவையும் வளெ ளயையுடயில் இருக் கின றனர் . நின றிருந் த மரங் களில் பரியபரிய
 விளக் குகள் . படிப் பதற் கனெ உபயயோகத் திலிருக் கும் அறகைள் சிலவற் றில்
 வகெந் ரேத் திறக் குப் பிறக் கும் அணகைக் கப் படாமல் மின சார விளக் குககள் , ஒருசில
 பனெ கள் படிக் கவஓ அல் லத் து எழுவதவஓ சயெ கிறார் கள் என பதற் கான சாட் சி.
 மற் றவர்கள் வக் குப் பறகைளில் பசேிக் கொண் டிருக் கலாம் , சீ ட்டுக் கட டு
 விளயைடலாம் அல் லத் து பாடிக் கொண் டிருக் கலாம் . உறங் கச்சிலெ வதற் கான ந்ரெமனெ று
 எத் துவும் லை . பக் ல் ந்ரெங் களில் வபெ பத் தினக் கடுமலை அதிகம் . மாலயில் , இளம்
 கணக் காணப் புப் பனெ களின விருப் பப் பி சிறித் து ந்ரெம் ஓட அனுமதியுண் டு . அரசு
 காப் பக் தத் தில் வளெ ளகைக் காரப் பனெ கள் என று சொன்னால் நாங் கள் இருவர் மட் டுமடெ .
 மற் றவர்களனவையும் , கால வாசி அரவாசியான கலப் பினத் து பனெ கள் . அவர் கள்
 கப் பல் மற் றும் தரபை படல ராணுவ வீ ரர் கள் , சுங் கத் துறலை ஊழியர் கள் ,
 பொத் துப் பணித் துறலை மற் றும் அஞ் சலக் கப் பணியிலிருந் தத் தக் கப் பன் மார் களால்
 கலைப் பட் டவர் கள் . பெரும் பாலும் அரசாங் கத் தின சமீ கப் பாத் துகாப் புத் துறயினால்
 பராமரிக் கப் படுபவர் கள் . ஹலெனெலை பொறுத் தவரயில் , மரத் துவமனகைக் குக் குத்
 தாதிகளும் , அநாதலை இல் லங் களக் குக் கணக் காணப் பாளர் களும் , தஓழந்ரெய்
 கப டங் களக் குக் சுவேயைாளர் களும் , மனந்ரெய் மரத் துவ மனகைளில் பணியாளர் களும்
 வணெ டும் , அதற் காகவடெ பிரெஞ் சு அரசாங் கம் , அப் படிப் பட் ட பனெ பிள் ளகைளை
 வதைத் துப் பராமரிக் கிறதனெ று நினகைக் கிறாள் . காலரா, கொள் ளந்ரெய் காலங் களில்
 அதற் கான பணிவிடங் களக் குக் அரசாங் கம் இவர் களை அனுப் பக் கப டுமனெ
 நம் புகிறாள் . தனக் குக் அப் படியதெனும் நடந் துவிடுமஓ என ற அச் சமிருப் பதால் பல
 ந்ரெங் களில் அவள் அழுவதனெ டு . ஆகவடெ விடுதியின் சட் டிட் டங் களக் குக் உட் பட் டு ,
 அங் கயெடெ பாத் துகாப் பாக் இருந் துவிடுவத் து நல் லதனெ அடிக் கட்சி
 சொல் லிக் கொண் டிருப் பாள் .

கணக் காணப் பு அலுவலக் கத் திறக் குக் சனெ ற்ரெனெ . கணக் காணப் பு அலுவலக் கர் ஒரு
 பனெ மணி . கலப் பினத் தவள் , இளம் வயத் து . என னயையும் , ஹலெனெயையும் சற் று
 அதிகமாகவடெ அவதானிக் கும் வழக் கம் அவளக் குக் குண் டு . என னிடத் தில் அவள் , "நீ
 பள் ளிக் குக் சிலெ லவில் லை, இரவ் ந்ரெத் திறக் கு உறங் க வரவ் மில் லை,
 வளெளியிலிருந் திருக் கிறாய் . நடந் தவற் றலை உனத் து தாயாடிடம் சொல் ல நாங் கள்
 கடமலைப் பட் டிருக் கிறஓமனெ றாள் . நான் அவளிடத் தில் , " எனக் குக் வ்ரெ வுழியில் லை
 அதற் றான் அப் படி நடந் துகொண் டனெ . ஆனால் இன றிரவ்முத் தல் அப் படி எத் துவும்
 நடக் காத் து, உறங் குவதற் கு இங் குத் தான் வ்ரவ்னெ , தவிர் அம் மாவிடம் சொல் வதால்
 எந் தப் பயனுமில் லை", என று கப றினனெ . என னலை ந்ரெக் ந்ரெக் கியவள் , சிரிக் கிறாள் .

பள் ளிக் குக் மட் டம் படெ வத் தும் , இரவ் ந்ரெங் களில் வளெளியிற் தங் குவத் தும் , விடுதிக் குத்
 தாமதித் து வ்ரவ் தும் எனக் குக் வாடிக் கயாகிறத் து . எனத் து அம் மாவிறக் குத் தக் கவல் படெனத் து .
 அவள் , காப் பக் தத் தினத் தலைமலை ந்ரெவாகத் திலிருந் தப் பனெ மணியலை வந் து பாரத் தாள் .
 அவளிடம் , " மாலலை ந்ரெத் தில் என னைச் சுத் தந் திரமாகச் சுற் றித் திரிய
 அனுமதிக் கவணெ டுமனெ கிறாள் . நான் விடுதிக் குத் திரும் பிவ்ரவ் தற் கான ந்ரெத் ததைத்
 திட் டமிடுவதலஓ , ஞாயிற் றுக் கிழமைகளில் விடுதியில் தங் கியுள் ள பிற
 பிள் ளகைளஓடெ மட் டுமடெ வளெளியிற் சிலெ லவணெ டுமனெ ற்ரெ ந்ரெப் பந் தம் எத் துவும்

கபடாதனென்கிறாள். மலேமும், "என் மகள் எந்நேரமும் சூதந் திரமாக இருக்கிறவள், அப்படியில்லையென்றாள், ஓடிவிடக் கபடியவள், அம்மாவான எனக்கே, அவள் அப்படி இருப்பதைப் பற்றி கவலகைளில்லை, அப்படியே இருந்துபோகட்டும் நினைக்கிறேன், சூதந் திரமாக இருக்க அனுமதிக்கிறேன்", என்கிறாள். காப்பகந்நிர்வாகியிடமிருந்து பதிலில்லை, அம்மா சொல்வதையெல்லாம் அவள் கட்டிவிட்டாள் தீரவேண்டும், காரணம் எனக்குள்ளே வளைந்ததால், கலப்பினசிறுமிகள் அதிகமுள்ள அப்பள்ளியின் மரியாதை, என்னப்போல ஒன்றிரண்டு வளைந்ததால் பெண்களின் இருப்பால் காப்பாற்றப்படுகிறதென்று நினைப்பவள் அவள். அம்மாவாக்கோ, தன்னுடைய மகள் ஊர் சூற்றினாலும், ஒழுங்காகப் படிக்கிறாள், அவளுடைய பிள்ளைகளால் ஏற்பட்ட வதேன்கையும், அவலங்களும், என்னால்தான் தீர்த்தாகவேண்டும் என்பதான கவலை. விளவை, விடாதிவாழ்க்கை அடாதுவந்த நாட்களில், ஹோட்டெல் வாழ்க்கையாகிப்போனது, அதற்கான சூதந் திரத்தலை விடாதி நிருவாகி எனக்குக் கொடுத்து திருந்தாள்.

கபடிய சீக்கிரம், திருமண ஒப்பந்தத்திற்கான வரைமோதிரமொன்று எனது கைவிரலில் ஜொலிக்கக் கபடும். காப்பகத்தில் பணிபுரிகிற பெண்கள் எனது நடவடிக் கைகளையும் மற்றதையும் அவதானித்துக்கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. ஒருவளை எனது திருமண ஒப்பந்தத்தை வேண்டாமானால் சந்தகேக்கலாம், ஆனால் இத்தனை விலைகபடிய வரை,மோதிரத்தலை என்னப்போல சிறுமியொருத்திக் குக் காரணமின்றி கொடுப்பார்களா என்கிறபோது நம்பத்தானவே வேண்டும்.

ஹலெனென் லாகோனெல், விசுப்பலகையொன்றில் ஒருக்களித்துப்படுத்து திருக்கிறாள், எனது நடவடிக் கைகள், விரைவில் காப்பகத்தலை விடாது சலெவதற்கான அறிகுறியென நினைத்திருக்கக் கபடும், மலெல் விசுப்புகிறாள். நான் அவளை நொருங்கி பக்கத்தில் அமர்கிறேன். எனது உடலொட்டிக் கிடந்த ஹலெனென் லாகோனெல் சரீரத்தின் அழகினை மயெ மற்றது ரசிக்கிறேன். எனக்கு மிக அண்மையில், உள்ளாடையெடுத்துமின்றி, சௌந்தரம்மயமான ஓர் உடல். இதுவரை நான் பார்த்த திராத மார்க்கங்கள். கபச்சுமற்ற ஜென்மம். மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்களென்ற கவலைப்படமாட்டாள், நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக உறங்கும் மண்டபத்தில், நிர்வாணமாக அவள் உலாத்த பலமுறையைக் கண்டிருக்கிறேன். கடவுள் படைய்புகளிலேயே மனைமகைக் கரியது, ஹலெனென் உடலாகத்தான் இருக்கவேண்டும், ஒப்பிடமுடியாதது, இவ்வளவு பொருத்தமாக உடலும் மாறும் அமறை திருக்கக் கண்டதில்லை. உடலிருந்து கச்சிதமாய் பிரிந்து, தவேப்படும் கைகளுக்கூச்சு சௌகரியமாகத் தோற்றமளிக்கும் மார்க்கங்களின் அசாதாரண வளையாட்டங்கள். என்னுடைய இறந்துபோன இளைய சகோதரனுடைய உறவை வதை திருந்த கபலிப்பெண்ணுடைய மார்க்கங்களுக்கூக்கபட இத்தனை வளப்பமில்லை. ஆண்களுடைய அங்கங்களாகக் கிடையே இப்படியொரு இணக்கமிருப்பதில்லை, அதாவது அவற்றை வளையாட்டையாகப் பிரித்தறிய முடியாது. ஹலெனெனுடைய மார்க்கங்களுக்கூண்டான வதகையும் அவள்க்கில்லை. ஹலெனெனோடு அதிககாலமென்றில்லை, அதிகபட்சமாக ஒரு கோடகாலமென்று சொல்லலாம், அவ்வளவுதான். ஹலெனென் தலா(Dalat)விலிருந்து வந்தவள். அவளுடைய தந்தை ஓர் அரசு அலுவலர். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கூம் முன்னால் வகுப்புகளில்லாம் தொடங்கி ஒரு சில மாதங்கள் முடிந்திருந்த நிலையில் காலம் கடந்து பள்ளியில் சேர்ந்திருந்தாள்.

அவளுக்கு அச்சம். எப்போதும் எவருடனாவது இருக்கவேண்டும், இருக்கிறாள். வாய் திறக்கமாட்டாள். பெருவாரியான நரோங்களில் அழகுதபடி இருப்பவள். அவளுடலுக்கின்றோ பிரத்தியகேமான ஒரு நிறம், மலையின் பழுப்புமில்லாமல், ரோஜா நிறத்திலுமில்லாமல், வித்தியாசமான கலவை. இங்கே எல்லாப்பண்களும் கடுமியான வெக்கை காரணமாக இரத்த சோகைப் பித்ததுபோலிருக்க, அவளைச் சூலபமாகப் பிரித்து இனங்காண முடியும். அவள் உயர்நிலைப்பள்ளிக் குச்செல்பவளல்ல, பள்ளிக் குச்செல்வதென்பது அவள் கட்டறியாதது. எதையும் நினவையில் நிறுத்த அவளுக்குப் போதவும் போதாது, படிப்பும் வராது. விடுதியிலிருந்த தோடக்க வகுப்புகள்குச்சென்றுவருவது உண்மை என்றபோதிலும், பலனென்று எதுவுமில்லை. என்னகைக் கட்டிப்பிடித்தபடி அழுகிறாள். அவள் கசேத்தமை மெல்ல அளந்தபடி, விடுதியைவிட்டுச் செல்லும் எண்ணமெதுவும் எனக்கில்லையென அமைதிப்படுத்துகிறேன். தான் அழகாய் இருக்கிறோமென்ற உணர்வுகூட அவளிடத்திலில்லை அவளது பெற்றோர்க்கும் என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை. சீக்கிரம், மணம் செய்து விடுவதென்று குறியாய் இருந்தார்கள். அவள் விரும்புகின்றவகையில் எல்லாவிதமான ஆண்களும் கிடக்கலாம். ஆனால் அவள் அவர்களை விரும்பவில்லை. திருமணம் செய்துகொள்ளும் எண்ணமுமில்லை. அவளுக்கு அவள் அம்மாவுடன் இருப்பதற்கு விரும்பம், அவள் சொற்படி நடக்க விரும்பம். வேடிகையான தோப்பியும், லாமே காலணியுமாக இருக்கும் என்னகைக் காட்டிலும் மணம் செய்துகொள்ளும் தகுதி ஹலெனென்கு நிறையவே உண்டு. அவளை மணம் செய்துகொள்ளலாம், கணவன் மனைவி என்ற பந்தத்திற்குள் நிறுத்தலாம், அச்சுறுத்தலாம், அல்லது சொல்வதெதுவும் விளங்காமற் போனாலும், எவகைகளில்லாம் பயமுறுத்தக் கூடியவை என்பதையாவதுச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கலாம், எங்கும் போகாதே, காத்திரு என்றும் கட்டளை இடலாம். இருவருக்கமே புதினழை வயது இருந்தும், அவளுக்கு அநகே விஷயங்களில் என்ன அளவிற்கு எப்போதும் ஞானம் போதாது என்பதுதான் எனது எண்ணம்.

ஐந்தாம் பகுதி (1914-1996)

எழுத்தாளர் மார்க்ரெத் த்யூரா (Marguerite Duras) இறந்து இன்றகைக்குப் புதினோரு ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. அவரது படப்புகள் உலகெங்கும் அநகேப் பல கலகலகைகழகங்களில், பிரெஞ்சு மொழி படிப்பவர்களின் பாடத்திட்டத்தில் உள்ளது. பிரெஞ்சு மொழியின் முக்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவரென ஏற்கபட்டு, அவரது ஆளுமை கி க எழுத்துகள் இன்று நாட்டமனை ஆக்கபட்டுள்ளன. குறிப்பாக

